

РЕШЕНИЕ

№ 4928

гр. София, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 10.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4101** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178, вр. чл. 16, ал. 2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по подадена от адвокат Г. К. – П., като пълномощник жалба, вх. № 10745/17.03.2023 г. от името на О. Б. – гражданин на Турция, против постановен на 07.03.2023 г. от орган за граничен контрол (контролиращ служител) на Граничен контролно-пропускателен пункт „Капитан А.“ - шосе Отказ за влизане в страната, рег. № 428/07.03.2023 г. Жалбата съдържа абстрактни (неконкретизирани) твърдения за: липса в отказа на „законоустановените реквизити“; некомпетентност на издателя; констатиране на нарушението (?) „не по предвидения в закона ред“; допуснати „съществени нарушения на закона“; „непълна, невярна и неточна квалификация на нарушението“.

В съдебните заседания жалбоподателят и адвокатът не се явяват.

Ответникът не се явява и не е представляван.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доказателствата, приети по делото и становищата на страните, намира за установено от фактическа и от правна страна следното.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

На 07.03.2023 г. О. Б. – гражданин на Турция се явил на ГКПП „Капитан А.“ за влизане от Турция, в РБ, в 09 часа, но не е бил допуснат да влезе в страната, след като е установено, че „протича по категория “Z“. За недопускането е издаден процесният

оспорван „единен формуляр“, по смисъла на чл. 16, ал. 3 ЗЧРБ - Отказ за влизане в страната, рег. № 428/07.03.2023 г., в който като причини за недопускането е отбелязал основанието по т. „Н“ от единния формуляр (см. ал. 16, ал. 3 ЗЧРБ) – „вписан е със забрана за влизане в страната“. За удостоверяване на това обстоятелство от ответника са представени: съобщение № 2942/07.03.2023 г.; съобщение № 2943/07.03.2023 г.; справка от информационна система; докладна записка, рег. № 3282р-4614/15.02.2023 г. от директора на ГД „Гранична Полиция“ – МВР, до министъра на МВР. От докладната записка се установява, че лица, сред които и О. Б. (под № 14) се занимават с „незаконно въвеждане на лица от българо – турската граница и извеждането им през границата с република С.. Директорът на ГД „Гранична Полиция“ – МВР е предложил на министъра да разпoredи, О. Б. да бъде включен в „информационния масив на нежеланите в страната чужденци, за срок от пет години. Според цитираната справка това е бил направено, като на 23.02.2023 г. жалбоподателят е включен в информационния масив (чл. 21а, ал. 1 ЗЧРБ), като на същата дата, по отношение на него е постановена и принудителна административна мярка, по смисъла на чл. 39а, ал. 1, т. 4 ЗЧРБ. След като е съобразил тези, неоспорени от жалбоподателя факти контролиращият граничен полицаи е издал процесния, оспорен Отказ за влизане в страната, рег. № 428/07.03.2023 г., като се позовал на чл. 10, ал. 1. т. 19 ЗЧРБ – „лице, за което е подаден сигнал в Ш. информационна система за отказ за влизане“.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани със Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза, но с разпоредбата на чл. 16, ал. 1 с.з. изрично е регламентирано, че притежаването на виза не може да бъде единствено основание за влизане в РБ. Въведени са с ал. 2 специални други изисквания – тези, по смисъла на чл. 10, ал. 1 (основания за отказ да бъде издадена виза или да бъде отказано влизане в страната). Формата, под която се постановява отказ за влизане е единен формуляр, в който се отразяват причините за недопускане в страната. Целта на въведения разрешителен режим по отношение влизането и пребиваването в РБ на чужденци – граждани на трети страни е свързана преди всичко с националната сигурност. Компетентният административен орган (в случая – служител при Главна дирекция „Гранична Полиция“ – МВР Р. Т. Т.) разполага с оперативната самостоятелност да прецени, налице ли са основанията, по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ, а проверката на Съда в тази връзка е ограничена от чл. 169 АПК. Компетентността на служителя произтича от самата норма на чл. 16, ал. 2 ЗЧРБ, а именно – „орган за граничен контрол“. Според Съда, релевантната за случая причината (материалноправното основание) за отказа е това, по смисъла на чл. 16, ал. 2, вр. чл. 10, ал. 1, т. 14 ЗЧРБ – „е включен в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по [чл. 21а, ал. 1](#)“. Неточното препращане към нормата на чл. 10, ал. 1, т. 19 не се отразява на незаконосъобразността на процесния отказ, понеже фактите, касаещи личността на жалбоподателя са безспорни и обосновават решение за недопускането му на територията на РБ. В този смисъл, не е нарушено правото му да разбере причините за постановяване на отказа. Мотивите и представените от ответника писмени доказателства, включително докладната записка и справката дават възможност на Съда да осъществи дължимия контрол за законосъобразност на отказа. Издаденият на 07.03.2023 г. от компетентен административен орган за граничен контрол Отказ за влизане в страната, рег. № 428/07.03.2023 г. е постановен в резултат

на правилно прилагане на обсъдените материалноправни норми на ЗЧРБ, при положение, че ответникът установи и докажа (арг. чл. 170, ал. 1 и ал. 2 АПК) по надлежния ред становището за наличие на основанието по чл. 16, ал. 2, вр. чл. 10, ал. 1, т. 14 ЗЧРБ. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата, вх. № 10745/17.03.2023 г. от името на О. Б. – гражданин на Турция, против Отказ за влизане в страната, рег. № 428/07.03.2023 г., постановен от орган за граничен контрол на Граничен контролно-пропускателен пункт „Капитан А.“ – шосе.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: